Nr. 218. Sobota, 1 Października 1921. Rok 111.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 2-giej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu i na prowincji **10 Mk.**

Biura Redakcji i Administracji ul. Podwale 3. — Ekspedycja miejscowa i zamiejscowa ul. Czarnieckiego 12. Pojedyncze numera do nabycia w Ekspedycji ul. Czarnieckiego 12, w biurze dzienników **S. Sokołowski i Ska** Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P. K. O. Nr. 141.696.

Telefon Redakcji Nr. 182. — Telefon Administracji 78.

PRENUMERATA:

	miesięcznie
we Lwowie bez dostawy	150 — Mk.
we Lwowie z dostawą	175 — Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	180 — Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	250 — Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej", Lwów ul. Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokołowski i Ska, ul. Jagiellońska 7.

„Przewodnik naukowy i literacki" kwartalnik. Prenumerata za zeszyt 40 Mk., rocznie 160 Mk.

Listy i przesyłki rękopisów należy przesyłać do Redakcji „Przewodnik" pod adresem: Lwów, ul. Wałowa l. 31, I. piętro (nad mezaninem).

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Wojewoda tarnopolski przeniósł praktykanta koncептowego Michała Gargasza ze Skałatu do Zaleszczyk.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu z dnia 20 lipca 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Zagranicznych i b. Dzielnicy Pruskiej oraz z Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w przedmiocie dokonania regestracji i stemplowania tytułów długu przedwojennego Austrji i Węgier.

(Ciąg dalszy)

32. 3½% obligacje pierwszeństwa austrjackiej kolei północno-zachodniej z roku 1903 lit. „B".

(K. k. öster. Nordwestbahn 3½% Prioritäts Anleihe (Lit. „B") im Betrage vom K. 13,761.000 rückzahlbar bis längstens 1 Mai 1956 Schuldverschreibungen. Wien 1 Mai 1903).

33. 5% obligacje pierwszeństwa austrj kolei północno-zachodniej z r. 1874.

(K. k. priv. Oesterr. Nordwestbahn Prioritäts Anleihe Em. 1874 im Betrage vom Mark 27 999 600 deutscher Reichswährung oder 13 999.000 Fl. österr. Währung in Silber zu 4% verzinslich und im Wege der Verlosung rückzahlbar binnen 78 Jahren, vom Jahre 1880 angefangen Schuldverschreibungen, Wien, am 12 Dezember 1874).

34. 3½% obligacje pierwszeństwa austrjackiej kolei północno-zachodniej z r. 1903 lit. „C".

(3½% k. k. priv. österr. Nordwestbahn Prioritäts Anleihe lit „C" im Betrage von 8 062 400 Mk. deutscher Reichswährung rückzahlbar bis längstens 1 Juni 1958 Schuldverschreibungen. Wien 1 Mai 1903).

35. 4% obligacje pierwszeństwa austriackiej kolei północno-zachodniej z roku 1885.

(4% k. k. priv. Oesterr. Nordwestbahn Prioritäts Anleihe von Fl 11 Milln: österr. Währung im Silber, zu 4% verzinslich und im Wege der Verlosung rückzahlbar in Fl österr. Währung in Silber binnen 67 Jahren vom Jahre 1886 angefangen, Schuldverschreibungen. Wien, am 10 Dezember 1885)

36. 4% srebrne obligacje pierwszeństwa połączeń południowo i północno niemieckich z r. 1892.

(K. k. priv Süd Norddeutsche Verbindung 4% Prioritäts Anleihe von Fl. 24 Millionen österr. Währung in Silber zu 4% verzinslich und im Wege der Verlosung rückzahlbar in Gulden österr. Währung Silber .... Prioritäts Partial Schuldverschreibungen. Wien 4 Juli 1892)

37. 3% obligacje Towarzystwa kolei austrjackich z r. 1857 we frankach.

(K. k. priv österr. Staatseisenbahn — Gesellschaft Ausgabe von 100 000. Obligaton von von 500 Frs. biennen 90 Jahren vom Jahre 1858 angefangen im Wege der Verlosung rückzahlbar Jahres Zinsen 15 Franken per Obligation. Obligationen zu 500 Franken. Wien, 1 Dezember 1857).

38. Obligacje Towarzystwa Kolei Austrjackich z r. 1874 we frankach IX emisji.

(K. k. priv. österr. Staatseisenbahn Gesellschaft von 147 403 Obligatonen von 500 Franken. Binnen 73 Jahre vom Jahre 1875 angefangen, im Wege der Verlosung rückzahlbar

IX Emission Wien, 28 Dezember 1874.

39. Obligacje Towarzystwa Kolei Austrjacko-Węgierskiej z r. 1881 we frankach, X emisji.

(Priv. Oesterr. Ungar. Staats. Eisenbahn Gesellschaft Ausgabe von 188 452 Obligationen zu 500 Franken in 80 Jahren vom Jahre 1881 angefangen, im Verlosungswege rückzahlbar.

10 Emission. Budapest, 1 Juli 1881).

40. Obligacje sieci uzupełniającej Towarzystwa kolei Austrjackich z r. 1867. serja A we frankach.

(K. k. priv. Staats-Eisenbahn Gesellschaft Ausgabe von 150 000 Obligationen zu 500 Franken Serie A (Ergänzungsnetz) rückzahlbar im Wege der Verlosung binnen 95 Jahren vom Jahre 1871 angefangen. Wien, 20 Febr 1867).

41. 4% obligacje Towarzystwa kolei Austrjacko-Węgierskich z r. 1900, we frankach i markach niemieckich.

(Priv. Oesterr. Ung. Eisenbahn Gesellschaft Anleiche von 84 000 000 Frcs. oder 68.040 Mark deutscher Reichswährung zu 4% verzinslich und längstens innerhalb 65 Jahren vom Jahre 1901 angefangen rückzahlbar.

Schuldverschreibungen Wien, 30 September 1900).

42. 3% obligacje Towarzystwa kolei austrjacko-węgierskich z r. 1895, we frankach i markach niemieckich.

(Priv. Oesterr. ung. Staatseisenbahn Gesellschaft Anleiche von 100 Millionen Mark deutscher Reichswährung zu 3% verzinslich und in Mark deutscher Reichswährung längstens innerhalb 71 Jahren vom Jahre 189 angefangen rückzahlbar.

Schuldverschreibungen. Wien 8 Februar 1895).

43. 4% obligacje kolei państwowych austrjacko-węgierskich z r. 1883 w markach niemieckich.

(K. k. priv. österr. Staats Eisenbahn Anleiche von 90 Milionen Mark deutscher Reichswährung binnen 80 Jahren vom Jahre 1886 angefangen.

Schuldverschreibungen. Wien, am 31 Jänner 1883).

44. 5% obligacje Towarzystwa Kolei Państwowych Austrjacko-Węgierskich w srebrze z r 1873 i 1874.

(K. k. priv österr. Staatseisenbahn Gesellschaft Anleiche von Fl 15 Milionen österr. Währung in Silber zu 5% in Silber verzinslich und im Wege der Verlosung rückzahlbar in Silber binnen 90 Jahren, vom Jahre 1876 angefangen.

Schuldverschreibungen — Wien, 31 Mai 1873).

(K. k. priv. österr. Staats Eisenbahn Gesellschaft Anleihe von 16,000.000 Gulden österr. Währung in Silber zu 5% verzinslich und in Wege der Verlosung rückzahlbar in Silber binnen 90 Jahren, vom Jahre 1876 angefangen. II. Emission Schuldverschreibungen — Wien, am 23 Dezember 1874).

45 4% obligacje kolei Vinschgauskiej z r. 1904.

(Vinschgauer Bahn Prioritätsanleihe 4% vom 7 Juli 1904 in österr. Kronen lautend auf Ueberbringer mit Coupons Jänner-Juli).

(Dokończenie nastąpi)

Dr. A. Prochaska. 4)

Lwów w handlu ze Wschodem.

(Dokończenie)

W latach haniebnego pokoju buczackiego, kiedyto Laurynowicze i Affendyki, jako zastawnicy w niewoli pozostawali tureckiej, a strapione małżonki ich ze łzami w oczach błagały o uwolnienie z ciężkich kajdan i nieznośnego więzienia, długi miasta Lwowa rosły, a handel upadł kupiectwo krajowe, czy to współczując z upadającym grodem kresowym, lub też podrażnione bezwzględnością, kupca orjentalnego który jako poddany zwycięskiej Porty począł się panoszyć po jarmarkach i grodach kresowych poczyna akcją w kierunku hamowania go w wyzysku i łatwości lukratywnego zbytu towarów. I oto za powodem tego kupca lwowskiego ziemianie na sejmikach kresowych żądają odnowienia dawnych praw dla miast, by kupcy cudzoziemcy nie wpierw handel wszczynali aż by królowi i Rzptej na wierność przysięgę wykonali aby cła, myta, donatywy, kontrybucje i inne skarbowe podatki płacili, nie zasłaniając się żadnymi protekcjami i libertacjami kamienie by juryzdykcji miasta podlegali a to pod konfiskatą towarów.. Wołano też, by żydom nie dawali panowie protekcji, skarżono się, że ci za tą protekcją nowe sobie po miastach składy urządzają, mijają składy i miasta przywilej emporjum mające i podkopując je gotując ostatnią kupiectwu ruinę... Zwolennicy wolnego handlu znaleźli protekcję u króla Jana i jego małżonki. Przedstawiono tam szkodliwość monopolu Lwowa, Przemyśla, Jarosławia. Toż gdy kupcy jarosławscy orjentalnym i wogóle przyjezdnym kupcom zaczęli bronić sprzedaży na jarmarku a nawet pomieszkania, wydała do miasta reskrypt królowa Marja Kazimiera, gromiąc Jarosławian, że psują stary obyczaj chcąc sami tylko publicznem prawem zakazane trzymać monopolia. Przeto tą wyraźną deklaracją i królewską wolą wszystkie z kancelarji naszej wydane reskrypta kasujemy, unieważniamy i przykazujemy, abyście pomienionym kupcom, którzy z towarami... i winami zamorskimi i węgierskimi, woskami płatnami, skórami handlują przyjazdu, przedawania i kupowania nie bronili a gdyby przedali, odjechania, lub wedle ich upodobania przemieszkiwania nie wzbraniali... W tymże samym roku 1692 wydaje król we Lwowie 11 kwietnia list protekcjonalny Grekom i to pod adresem Lwowian i Przemyślan, by się nikt nie ważył niesłusznemi eksterzjami tych Greków obciążać... A że ci przyjeżdżający kupcy greccy nie chcą należeć do opłaty na tłumacza, tedy ten ciężar na wszystkich tu mieszkających jak i przyjeżdżających kupców Greków ma się rozciągać według proporcji. Panowie Hadsi i Konstanty Muczewicze opuszczając podwoje królewskie z tym listem mogli słusznie zatryumfować nad przeciwnikami, którymi w pierwszej linji byli kupcy lwowscy.

Nie trwał atoli tryumf ten długo. Niebawem orientalni kupcy zapłakali, gdy upadł Ormianin Jerzy Iwaszkowicz, firma poważna u tureckich a właściwie greckich wierzycieli. Za Ormianinem poszli inni zwłaszcza żydzi, po uszy w długach siedzieli u Greków tureckich ..

Wtedy to Grecy postanowili zerwać stosunki swe handlowe z Polską. Przed celnikiem w Horodence Dawidem Liawingstonem kontraregestrantem i pisarzem celnym myt Janem Lisaniewiczem 22 sierpnia 1716 kilkunastu owych Greków, Turków, Ormian, Persów, jak Dymitr Georgowicz Hadti Jerzy, Synapis, Lazopul, Jes Marti Perzianez, Mustafa Koniaty, Choszyni Synosuli i t. d. przedstawiający wiele nacji a zarazem wiele miljonów składają taki protest:

Powzięliśmy od braci naszych ze Lwowa wiadomości, że mieszczanie lwowscy nietylko nas kupców rozmaitymi sposoby rujnowali, ale i teraz jeszcze nam do Korony wchodzić i handel według dawnych zwyczajów prowadzić zakazują, przeto przed urzędnikami skarbu oświadczamy, że z powodu tych krzywd lubo mieliśmy intencje iść z towarami do Lwowa i dalej do Korony teraz musim się tułać po innych miejscach i szukać protekcji. Niemało z nas poszło już do Węgier, inni powrócili nazad (do Turcji). Jeżeli urzędnicy celni jako skarbu stróże nie obmyślicie nam bezpieczeństwa musimy tak czynić.. zagrozili orjentalni kupcy.

Ostatecznie dogodzili im żydzi, zaciągając duże od nich kwoty, których spłacić nie mogąc, wciągali ich w procesy i straty. W jednym z takich procesów wygrali kupcy orjentalni i sąd nakazał zapłacić im całą dłużną sumę. Pomimo, że żydzi byli gotowi do spłaty 15 000 złp. w gotówce a klejnotami, otaksowanymi przez rzeczoznawców, 8000, i na resztę jedenaście tysięcy dawali rękojmię, kupcy orjentalni nie zgadzają się, żądają wykonania wyroku w całości, pieczętują dłużnikom synagogi lwowskie tak, że rozbiegłym żydom zamykają drogę do powrotu, przez co znowu kapitalistom, szlachcie, duchowieństwu sumy na bożnicach, ba, same kapitały w niebezpieczeństwo podają. Na skutek instancji do wojewody, a wojewody do króla August II zabronił wykonania dekretu urzędnikom starosty lwowskiego, a kupcy orjentalni odebrawszy część długu w gotówce i klejnotach na resztę musieli poczekać.

Bądź co bądź i w tej zawierusze po tarnogrodzkiej konferencji, gdy we Lwowie pustki wśród miasta powstawały, żydzi, dzięki poparciu Stanisława Jabłonowskiego, wojewody miejscowego, odnieśli zwycięstwo, w w pierwszej linji nad orjentalnymi kupcami, potem nad monopolem lwowskim, wreszcie i nad miastem bo pozostali po Grekach i Ormianach panami handlu.

Wymiana depesz.

Prezydent Ministrów Antoni Ponikowski wysłał następujące depesze:

Do Pana Achilesa Brianda, prezydenta ministrów i ministra spraw zagranicznych w Paryżu. Wobec powierzenia mi przez Pana Naczelnika Państwa stanowiska Prezydenta Ministrów, mam zaszczyt podać do wiadomości Waszej Ekscelencji, przyczem zależy mi na tem, aby zapewnić Waszą Ekscelencję, iż Rządowi Polskiemu całkiem szczególnie leży na sercu kontynuowanie i najzupełniejsze realizowanie polityki ścisłej przyjaźni i współdziałania pomiędzy obu naszymi krajami sprzymierzonymi, polityki, którą Polska czuje się nadal związaną w sposób nierozerwalny. Podp.: *Ponikowski.*

Do J. E. p. Hardinga, prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej w Waszyngtonie. — Mając powierzone sobie przez Naczelnika Państwa stanowisko Prezydenta Ministrów, mam zaszczyt zapewnić Waszą Ekscelencję że celem moim będzie utrzymanie stosunków bliskiej przyjaźni istniejących już między Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej a Polską, umocnionych przez pomoc okazaną mojemu krajowi przez Stany amerykańskie. Mam zaszczyt upewnić Waszą Ekscelencję, że polityka Rządu Polskiego będzie polityką pokoju i ustalenia normalnych stosunków ekonomicznych. Podp.: *Ponikowski.*

Do J. E. Pana Lloyda Georgea, prezydenta ministrów w Londynie. — Mam zaszczyt zakomunikować W. E., że wobec powołania mnie przez Pana Naczelnika Państwa na stanowisko Prezydenta Ministrów zależy mi na tem, aby dać wyraz zapewnieniu, iż Rząd Polski będzie z całą energją uprawiał w dalszym ciągu politykę pokoju i ekonomicznej odbudowy Polski, politykę której najbardziej pewną rękojmią będzie zbliżenie mojego kraju z potężnem imperjum Wielkiej Brytanji, oraz ścisłe spółdziałanie.

Podp.: *Ponikowski.*

Do J. E. P. Bonomiego, prezydenta Ministrów w Rzymie. Mam zaszczyt zakomunikować W. E., że wobec powierzenia mi przez Pana Naczelnika Państwa stanowiska Prezydenta Ministrów, zależy mi natem, by zapewnić W. E., że Rząd polski uprawiając w dalszym ciągu politykę pokoju i ekonomicznego podniesienia Polski, będzie pilnie zabiegał o utrzymanie oraz dalsze zacieśnienie węzłów przyjaźni ze sławną Italją.

Podp.: *Ponikowski.*

Do J. E. Pana Generała Averescu, prezydenta ministrów, w Bukareszcie. — Podając do wiadomości W. E. że Pan Naczelnik Państwa właśnie powierzył mi stanowisko Prezydenta Ministrów, przykładam wagę do tego aby zapewnić W. E., iż Rząd polski w sposób całkiem szczególny będzie pracował nad utrzymaniem i dalszem zacieśnieniem węzłów szczerej przyjaźni i przymierza, szczęśliwie ustalonych pomiędzy obu naszymi krajami.

Podp.: *Ponikowski.*

Do J. E. Pana Carton de Viard, prezydenta ministrów w Brukseli. Wobec powierzenia mi przez Pana Naczelnika Państwa stanowiska Prezydenta Ministrów, mam zaszczyt zakomunikować o tem W. E., zapewniając równocześnie o szczerem pragnieniu Rządu polskiego kontynuowania polityki przyjaźni i zaufania, tak szczęśliwie ustalonych pomiędzy obu krajami.

Podp.: *Ponikowski.*

W odpowiedzi nadeszły na ręce Pana Prezydenta Ministrów następujące depesze:

Jestem bardzo wzruszony treścią zawiadomienia mnie o tem, że Pan Naczelnik Państwa powierzył Panu przewodniczenie w Radzie Ministrów. Będzie mi bardzo przyjemnie kontynuować z Panem współpracę, którą ciąż zacieśniając przyjaźń naszych dwóch krajów, zapewnia ich rozwój i pomyślność w pokoju i bezpieczeństwie.

Briand.

Pan Prezydent upoważnił mnie do wyrażenia szczerego podziękowania za uprzejme słowa Waszej Ekscelencji, oraz do wyrażenia ufności, że silna administracja Państwa jeszcze wzmocni przyjaźń i wspólne interesy, które tak ściśle łączą obie Rzeczypospolite. Proszę przyjąć i moje życzenia z okazji przyjęcia przez Pana nowych funkcji. Składam równocześnie najlepsze życzenia pomyślności dla osoby Waszej Ekscelencji.

Charles Hughes.

Jestem bardzo zobowiązany za telegram Waszej Ekscelencji. Polska może polegać na imperjum brytyjskiem, że będzie ono stało przy postanowieniach traktatu wersalskiego, który spowodował niepodległość Polski i gwarantuje jej dalsze trwanie. Anglja będzie rada współpracować w usunięciu wszelkich przeszkód na drodze do pokoju Europy, który jest tak niezbędny dla dobra wszystkich jej narodów.

Lloyd George.

Bardzo dziękuję Waszej Ekscelencji za nadesłanie depeszy z 20 b. m., zawiadamiającej o Jego nominacji na Prezydenta Ministrów. Rząd włoski cieszy się, że Rząd Pana zamierza solidarnie współpracować we wspólnej pracy pokojowej i pragnie utrzymać ze szlachetną Polską tradycyjny związek przyjaźni.

Bonomi.

Spieszę potwierdzić odbiór depeszy przysłanej mi przez Waszą Ekscelencję, a donoszącej o ukonstytuowaniu się nowego Rządu pod Pańskiem przewodnictwem. Dziękując gorąco, za przyjazne słowa, ślę Panu, Panie Prezydencie, swoje najgorętsze życzenia sukcesów na powierzonem Panu stanowisku. Może Wasza Ekscelencja liczyć na całkowitą z naszej strony pomoc i zacieśnienie jeszcze większe węzłów przyjaźni i sojuszu.

Gen. Averescu.

Mam zaszczyt podziękować Waszej Ekscelencji za uprzejme słowa do mnie zwrócone w Jego depeszy. W przekonaniu, że stosunki z nowym Rządem polskim będą równie przyjazne jak były z poprzednimi, i że umocni się stosunek wzajemnej sympatji, jaka łączy Polskę z Belgją. Proszę Waszej Ekscelencji przyjąć wyrazy moich najgorętszych życzeń.

Carton de Viart.

Z komisji sejmowych.

Komisja administracyjna pod przewodnictwem p. Sobolewskiego omawiała zachowanie się niektórych urzędów państwowych wobec orzeczenia komisji do spraw lokomocji. Postanowiono zaprosić na następne posiedzenie komisji PP. Prezesa Ministrów i Ministra spraw wojskowych. Wobec tego, że referent pragmatyki służbowej p. Kiernik jako prezes Głównego Urzędu ziemskiego nie może referować projektu tej ustawy na plenum Sejmu, referat powierzono p. Godekowi. Z kolei przewodniczący referował projekt noweli do ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 o wyłączeniu górnictwa z zakresu spraw II. instancji, oraz wniosek p. Wierzbickiego o skuteczniejsze zwalczanie nielegalnego dowozu towarów z zagranicy. Komisja oba referaty przyjęła.

Komisja konstytucyjna pod przewodnictwem p. Lutosławskiego w obecności delegata Ministerstwa spraw wewnętrznych wysłuchała referatu p. Buzka o projekcie ordynacji wyborczej i postanowiła na posiedzeniu następnem rozpocząć na zasadzie tego referatu ogólną rozprawę nad projektem ordynacji i odbywać w tym przedmiecie 4 posiedzenia tygodniowo. Równocześnie postanowiono wziąć pod obrady wniosek p. Erdmana dotyczący nowego podziału kraju na województwa, oraz petycję kościoła ewangelicko-augsburskiego o ustalenie ustawodawczych stosunków tego kościoła do Państwa.

Komisja spraw zagranicznych pod przewodnictwem p. Stanisława Grabskiego, w obecności Ministra spraw zagranicznych i naczelnika wydziału p. Kossakowskiego obradowała nad sprawą wileńską. Obrady uznano za poufne. Dla przygotowania rezolucji która ma być ewentualnie przedstawiona Sejmowi, wybrano podkomisję, do której weszli pp. Grabski, Czerniewicki, Niedziałkowski i Osiecki.

Komisja konstytucyjna pod przewodnictwem p. Lutosławskiego, w obecności delegata spraw wewnętrznych odbyła ogólną rozprawę nad rządowym projektem ordynacji wyborczej. W dyskusji przedstawiciele wszystkich klubów wypowiedzieli się przeciwko powierzeniu kierownictwa wyborów Ministerstwu spraw wewnętrznych i oświadczyli się za pozostawieniem tegoż kierownictwa sądownictwu. Ponadto zażądano zgodnie jak najsurowszych przepisów dla strzeżenia czystości wyborów. Teza blokowania list wyborczych w toku dyskusji nie ujawniła widoków utrzymania się. Natomiast zasada państwowych list wyborczych zdaje się mieć większość zwolenników, z tem zastrzeżeniem, aby listy takie nie mogły oddziaływać na rozdrobnienie stronnictw sejmowych. Postanowiono zażądać dwutygodniowego przedłużenia terminu, przedłożenia sprawozdania z obrad komisyjnych na plenum Sejmu, który to termin upływa z dniem 9 października, a to ze względu na przerwę wywołaną przesileniem gabinetowem. W dalszym ciągu postanowiono zwrócić się do komisji administracyjnej z życzeniem, aby wniosek p. Erdmana o nowym podziale województw wzięła pod obrady dopiero po załatwieniu projektu zasadniczej ustawy wojewódzkiej przez komisję konstytucyjną.

Komisja komunikacyjna pod przewodnictwem p. Rajcy w obecności delegata Ministerstwa kolei odbyła trzecie czytanie projektu ustawy o udzieleniu koncesji na koleje prywatne w myśl referatu p. Raucha. W dalszym ciągu rozpatrywano sprawę dopuszczenia do służby pracowników powołanych do wojska.

Komisja administracyjna pod przewodnictwem p. Sobolewskiego w obecności delegatów prezydjum Rady Ministrów oraz Ministerstwa skarbu prowadziła wedle referatu p. Godka rozprawę szczegółową nad projektem pragmatyki służbowej. W art. 6 skreślono ustęp dotyczący zgody męża na objęcie służby państwowej przez żonę. Uchwalono również zasadę jawnej kwalifikacji. Na popołudniowem zebraniu komisja uchwaliła wedle referatu p. Hryckiewicza projekt ustawy drogowej, przyjęty już poprzednio przez komisję robót publicznych.

Komisja skarbowo-budżetowa pod przewodnictwem p. Wierzbickiego, w obecności delegatów Ministerstwa skarbu i Głównego Urzędu Likwidacyjnego postanowiła kontynuować rozprawę budżetową w obecności nowego Ministra skarbu. Uchwalono wezwać Rząd, aby referenci budżetowi poszczególnych Ministerstw komunikowali referentom komisji budżetowej zmiany w przedstawionym przez Ministerstwo skarbu budżecie, wywołane nową sytuacją finansową a to wedle stanu z dnia 1 b. m., jednakże już po akceptowaniu tych zmian w drodze konstytucyjnej przez Ministra skarbu. Rozdzielono następnie kilkadziesiąt referatów o sprawach przydzielonych komisji podczas ferji.

Sprawy Górnego Śląska.

Naczelna Rada ludowa na Śląsku wystosowała na ręce prof. Askenazego telegram protestujący przeciwko ewentualnemu niesprawiedliwemu podziałowi Górnego Śląska, z równoczesnem żądaniem oparcia się na wyniku plebiscytu.

*

Znany niemiecki agitator górnośląski ks. Ulitzka oraz poseł do parlamentu niemieckiego Ehrhard łącznie z górnośląskimi

---

Guy de Chantepleure. 58)

W PRZESTWORZU.

Przełożyła z francuskiego

Marja z Dzieduszyckich Komorowska.

(Ciąg dalszy).

Lecz odpowiedziałam wymijająco i skromnie:

— Przypuszczam, że musi być bardzo droga.

Krawcowa zaprotestowała.

— Ależ nie proszę pani... przeciwnie...

Miała zupełną słuszność, biorąc pod uwagę wartość sukni, a niesłuszność kompletną, ze względu na ograniczone środki, któremi rozporządzają państwo Kerjean!... Ale Wilhelm zastanowił się widocznie nad pierwszem jedynie... więc.. mam jutro próbować, hafciarka zabiera się dziś jeszcze do roboty... i suknia będzie gotowa na środę!...

Może powinnam się była sprzeciwiać?... Ale ta toaleta, to istna rozkosz... a Wilhelmowi byłoby przykro, gdybym się mu była sprzeciwiła w zrobieniu mi przyjemności...

Wsiedliśmy do auta i Wilhelm kazał szoferowi zatrzymać się na rogu bulwaru Malherbes i ulicy Monceau.

— Czy wracasz do domu, Amy?

— Tak.

— Więc podwieź mnie na ulicę Monceau, bo muszę tam jeszcze wstąpić, sama zaś zatrzymaj auto.. Trzeba, żeby Anak spakowała moje rzeczy... wrócę dopiero późno wieczór.... i będę musiał zaraz jechać na kolej.

— Bądź spokojny... zastaniesz wszystko gotowe... Jakie to nieznośnie, że musisz dziś właśnie wyjeżdżać, Wilhelmie! Dnie, bez ciebie, będą mi się wydawać bardzo długie, a wieczory bez końca!

— Janka mi obiecała, że nie będzie o tobie zapominać... Ogromnie bym rad, gdybyście się zaprzyjaźniły

— Nie wątpię, że to nastąpi... a także, że niejedną z bliższego stosunku z panną Albin odniosę korzyść... Nie, Wilhelmie, nie protestuj, bo to by nie było szczere z twej strony... Ale Janka nie jest przecież i tak tobą, mój najlepszy przyjacielu!

— Więc rzeczywiście będzie ci trochę tęskno za tym starym przyjacielem, naprawdę?

Przyszła mi nagle szalona chęć mu powiedzieć

— Zabierz mnie ze sobą, Wilhelmie, zabierz mnie, proszę na wszystko...

Lecz się nie ośmieliłam... bo gdyby się na to nie zgodził?... parę dni swobody i samotności dogadzają mu może właśnie?

Auto zatrzymało się drżąco.

— Do widzenia do dziś wieczora, malutka Amy...

Wilhelm uścisnął mą rękę i otworzywszy drzwiczki, wyskoczył szybko.

Ach! niezawodnie, że w tej oto sekundzie, wspomnienie jakieś, jakieś obrazy przesunęły mi się przez umysł, chociaż wola moja żadnej w tem nie brała udziału.. Może być, że mnie skusił jakiś djabełek... djabełek złośliwy i silny, któremu niepodobna mi było się oprzeć...

Dość, że gdy Wilhelm spoglądnąwszy ku mnie z uśmiechem poraz ostatni, chciał zatrzasnąć drzwiczki, zatrzymałam go nagle, gestem zupełnie bezwiednym.

— Wilhelmie, rzekłam nie podziękowałam ci nawet, tak, jak się należało... takiś był dobry!

I uśmiechnęłam się i ja również, bardzo serdecznie, wychylając się z głębi powozu ku niemu.. Wówczas, wskoczył raz jeszcze do auta i ująwszy, bez względu, iż naraża kapelusz mój na szwank, głowę mą w obie swe ręce tak samo, jak w dzień nowego roku.. złożył na czole moim pocałunek... ale zupełnie inny pocałunek, jak ten dawniejszy...

Może być, żeśmy oboje ulegli jednej i tej samej suggestji, na jedno i to samo wspomnienie?

Usta Wilhelma słodkie są i namiętne...

Zdaje mi się, że się już wcale nie gniewamy na siebie.

5 marca.

Janka, bo panna Albin życzy sobie, bym jej mówiła po imieniu, bardzo jest dla mnie uprzejmą. Wstępuje po mnie, od dnia wyjazdu Wilhelma codziennie i wychodzimy razem.

Wynajęła ona przy ulicy Lisbonne obok parku Monceau, ładne mieszkanko i mebluje je obecnie. To bardzo zabawne. Mówi: „jeżeli mnie znów napadnie chroniczna namiętność włóczenia się po świecie, to odsprzedam wszystko, ale obecnie, chcę żyć przez jakiś czas przynajmniej wśród własnych swych gratów.

Uczona to podróżniczka nie nudzi się na szczęście w mojem towarzystwie wyższość jej pozbawiona pedanterji, przestała mnie, pewnie dla tego właśnie, onieśmielać. Rozmowa z nią jest przemiłą, a moje gawędzenie bawi ją widocznie. Spędzamy niejedną miłą chwilę razem.

Czasem jednakowoż wstydzę się trochę swojej nieświadomości, pomimo, że Janka okazuje się bardzo dla mnie wyrozumiałą. I tak wypytuje się mnie co do prac Wilhelma o szczegóły najzupełniej mi nieznane. Ona zaś sama mówi o lotnictwie, jak skończony technik.... tak, że czasem wcale nie rozumiem fachowych określeń, jakich używa. Wygląda wówczas na bardzo zdziwioną.

— Jakto, malutka Amy, jesteś żoną Wilhelma Kerjean, a nie zajmujesz się poważnie poszukiwaniami i poczynionemi odkryciami twojego męża?

— One mnie interesują ogromnie.... ale brak mi inteligencji twojej, Janko.... i nie pojmuję, jakim sposobem taka jesteś wykształcona w tych rzeczach?

— Ach, mnie rozmamiętnia każda dziedzina wiedzy... czytuję... uczę się....

Towarzyszyła mi z całą uprzejmością i prostotą do krawcowej, gdy poszłam próbować suknię. Opowiedziałam jej, że ją Wilhelm wybrał dla mnie.

Zdziwiło ją to bardzo.

— Jakto, Wilhelm?

— Ależ tak, on sam we własnej osobie — potwierdziłam ze śmiechem. — Czy może nie dowierzasz znawstwu jego w tych rzeczach?

— Nie o to chodzi, ale Wilhelm, zajmujący się szmatkami, to także dziwne! Uśmiechała się bez złośliwości. Wyobrażam sobie, że musiała myśleć: „Oto rekompensata... mała Amy nie zajmuje się lotnictwem... ale Wilhelm, za to, ogląda suknie....“

Zdaje mi się, że Jankę pokocham. Odczuwam, że to kobieta, która posiada prawość męską w sobie i rozumiem wybornie, co Wilhelm pojmuje, przez to, gdy ją nazywa „swoim przyjacielem“. Mam wrażenie, że ulegając samej drobnym słabostkom i nieuchwytnym odcieniom, które stanowią nieokreślone choć bezsprzecznie istniejące cechy kobiecej natury Janka zapoznaje je i gardzi niemi także i u innych. To też nigdy by mi nie przyszło na myśl zwierzać się jej ze swoich tajemnic... a mam przekonanie, że Wilhelm, chociaż mężczyzna i to mężczyzna bynajmniej nie skobieciały, rozumie mnie o wiele więcej „po kobiecemu“, aniżeli Janka.

(Ciąg dalszy nastąpi)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 13. 350/21. Zawezwanie. Ponieważ właściciel tytoniu pochodzącego z prywatnych fabryk, mieszczącego się w jednym dużym kufrze, dwóch ręcznych walizach i jednym pręcianym koszyku, zakwestionowanego dnia 12 lipca 1921 na ulicy Nowej w Tarnowie, nie jest znany, przeto wzywa się każdego ktoby rościł sobie prawo do tychże przedmiotów tudzież do kwoty 3000 Mk. złożonej do rąk imacza, aby w przeciągu dni 90 licząc od dnia obwieszczenia niniejszego obwieszczenia, jawił się w kancelarji urzędowej Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnowie, w przeciwnym bowiem razie postąpi się z przytrzymanemi rzeczami podług prawa.

Dyrekcja okręgu skarbowego

Tarnów, 29 sierpnia 1921. 10090 2—3

C. II. 350/21/2. Przeciw Ilkowi Zaho rojko i Michałowi Zahorojko z Podhorzec, których życie i miejsce pobytu jest nieznane wniesionym został do Sądu powiatowego w Olesku przez Józefę Hładuniewicz zam. Zahorojko 2 śl. Fesczszur z Zahorzec pozew o wyłączenie z masy spadkowej 1 konia i 1 wieprza i o uznanie własności z p. n. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 7 października 1921 godz. 9 rano sala rozpraw biuro Nr. 9. Celem strzeżenia praw nieznanych z życia i miejsca pobytu Ilka Zahorojka ustanawia się kuratorką Zofję Zahorojko w Podhorcach a kuratorką Michała Zahorojki ustanawia się Marję Zahorojko w Podhorcach. Kuratorki te zastępywać będą Ilka i Michała Zachowojków w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

Sąd powiatowy Oddz. II.

Olesko, dnia 18 sierpnia 1921. 10095

C. I. 614/1/21. Przeciw Fedorowi Sawickiemu Iwana, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do Sądu pow. w Obertynie przez Paraskę Hurak, wdowę po Fedorze pozew o oddanie w posiadanie pgr. w niwie „pod Czahrami" gminy Semenówka Na podstawie pozwu wyznaczono zostało audjencja do rozprawy na dzień 16 listopada 1921 o godz. 10 przedpołud. w tut. Sądzie biuro Nr. 1. Celem strzeżenia praw nieobd. z miejsca pobytu Fedora Sawickiego Iwana ustanawia się Panią Marję z Seniuków Sawicką w Weronowie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w Sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd powiatowy Oddział I.

Obertyn, d. 7 września 1921. 10122

G. II. 345/21 1. Edykt. Leibowi Kahanemu, właścicielowi prot. firmy L. Kahane kantor wymiany w Krakowie, w sprawie toczącej się przed sądem okręgowym w Krakowie przeciw niemu o 1,000.000 kor. austr. ma być doręczoną skarga z dnia 5 września 1921 l. cz. G. II. 345/21. Ponieważ niewia domo gdzie Leib Kahane przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw. kuratora w osobie dr. Michała Münza, adwokata w Krakowie. Tenże kurator zastępywać będzie Leiba Kahane w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

Sąd okręgowy, jako handlowy O. II

Kraków, 5 września 1921. 10121

L. 69152/21. Firmie Towarzystwo handlowe dla produktów naftowych i olejów „Naftolej", spółka z ogran. odpow. w Drohobyczu, zezwolono na bezpośrednią uiszczanie opłat od rachunków (rozp. Izby skarbowej we Lwowie z dnia 3 sierpnia 1921 r., L. 62903).

Izba Skarbowa we Lwowie

Lwów, dnia 20 września 1921. 10097

Konkursa.

Prez. 27970. KONKURS na posadę prowadzącego księgi gruntowe w Sądzie Okręgowym we Lwowie, tudzież na takie same posady opróżnić się mogące w innych Sądach Okręgowych wschodniej Małopolski, upływa z dniem 15 października 1921.

Lwów, dnia 21 września 1921.

Prezes Sądu Apelacyjnego. 9974 3—3

Prez. 28202 48/21. W sądzie apelacyjnym we Lwowie opróżniła się posada sędziego apelacyjnego. Ubiegający się o te lub o takie same posady, które opróżnić się mogą w międzyczasie w tem sądzie wniosą udokumentowane podania w drodze służbowej najdalej do dnia 20 października 1921 na ręce Prezesa Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

Prezes Sądu Apelacyjnego.

Lwów, 23 września 1921. 10067

Licytacje.

E. 227 20 8. Edykt licytacyjny. Na wniosek Izaka Salzberga we Lwowie, odbędzie się dnia 22 listopada 1921 o godz. 10 rano w sądzie niżej wymienionym biuro II. licytacja realności whl. 444 ks. gr. gminy kat. Nowesioło, składającej się z parc. grunt. 263/10, domu mieszkalnego o 2 izbach, kuchni i stajni pod jednym dachem. Najniższa oferta, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 350.400 marek.

Sąd powiatowy, O. II.

Żurawno, 21 września 1921. 1—3 10088

Spadki.

A. 522/20/8. Wezwanie dziedziców których pobyt nie jest wiadomy. Stanisław Gorliński rolnik zmarł dnia 29 grudnia 1919 w Górze św. Jana. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Karola Gorlińskiego i Stanisława Gorlińskiego, których miejsca pobytu sąd nie zna wzywa się aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora Jana Srogosza z Mstowa.

Sąd powiatowy Oddz. I.

Limanowa 18 czerwca 1921. 10042 2—3

A. 393/21/7. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Walenty Sułkowski rolnik w Mordarce zmarł dnia 30 marca 1921. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Piotr Sułkowski, którego miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców którzy się zgłosili i ustanowionego, dla nieobecnego kuratora p. Antoniego Biernata w Mordarce.

Sąd powiatowy Oddział I.

Limanowa 25 maja 1921. 10041 2—3

A. 621/21/6. Wezwanie dziedziców, których pobyt nie jest wiadomy. Jan Sułkowski rolnik ze Sowlin zmarł dnia 28 kwietnia 1921. Ostatnie rozporządzenie znaleziono. Michał Sułkowski i Kazimierz Sułkowski, których miejsca pobytu sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego zgłosili się w tym sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnych kuratora p. Józefa Sułkowskiego w Sowlinach.

Sąd powiatowy Oddział I.

Limanowa, dnia 26 lipca 1921. 10032 2—3

A. III. 412/21/5. Edykt z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym, Sąd powiatowy w Brzeżanach ogłasza, że dnia 24 lipca 1919 w Olchowcu zmarł Grzegorz Motka syn Maksyma nie pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli. Ponieważ sądowi miejsce pobytu Wasyla i Michała Motków nie jest znanem, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym Sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Marją z Hucułów Motka ustanowionym dla nieobecnych.

Sąd powiatowy, Oddział III.

Brzeżany, dnia 3 września 1921. 10047

A. III. 116/20 3. Edykt z wezwaniem dziedzica którego pobyt jest niewiadomym. Sąd powiatowy w Brzeżanach ogłasza że dnia 5 października 1915 r. w Poruczynie zmarła Tacjanna Basara wdowa Boluch nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli, Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Anny Boluch nie jest znanem przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym Sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Iwanem Stelmachem ustanowionym dla nieobecnej.

Sąd powiatowy Oddz. III.

Brzeżany 26 sierpnia 1921. 10030

A. III. 542/19/10. Wezwanie nie znanych dziedziców. — Józef Kamiński, ogrodnik w Buczaczu zmarł dnia 1 lipca 1919 nie pozostawiając ostatniego rozporządzenia. Sądowi nie wiadomo czy i osoby z dziedziców ustanawia się zatem p. adw. dr. Sterna w Buczaczu kuratorem spadku. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku winien o tem donieść Sądowi tutejszemu w ciągu jednego roku licząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku. Po upływie tego czasokresu wyda się spadek tym osobom, które wykażą swe prawa o ileby zaś praw nie wykazano spadek przypadnie Skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy, Oddz III.

Buczacz 10 września 1921. 10040 1—3

Wyroki prasowe.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 341/21. Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek prokuratury przy tymże sądzie, że treść czasopisma „Dziennik Ludowy" Nr. 221 z dnia 21 września 1921 pod tytułem „Rządy Witosa" w ustępie między słowami „paskowanie ułatwia a słowami „który szaleje" zawiera znamiona występku z art. III. noweli z 17 grudnia 1862 l. 8 Dzp. z r. 1863 i z § 300 uk. uznał dokonaną w dniu 20 września 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 pk zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Sąd okręgowy karny.

Kraków, d. 23 września 1921. 10070

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej!

Pr. 342/21. Sąd okręgowy karny we Lwowie orzekł na wniosek Prokuratury przy tymże Sądzie że treść czasopisma „Ukraiński Wistnyk" Nr. 192 z dnia 21 września 1921 pod tytułem: 1. „Polska marka" w ustępach a) „Bo ryzszi myr" do słów „polityczoho czynnyka", b) od słów „Zamiast odnoho" do słów „położenja Polszczi". „Pered polskoju konskripcjeju" w ustępie od słów „jak budedo końca artykułu. 3. „Zowkwa" w ustępach a) od słowa „Serce" do słowa „spiknuw", b) od słów „Żyjący pid" do słów „w Zowkwszczyni", c) od słów „żowkiwske ukrainski" do słów „oswitnyj ruch", d) między słowami „terpeływi" a słowami „Ta na tim". 4. „U władyky" w ustępach a) między słowami „U władyky" a słowem „Apełacyjni" między słowem „jurystiw" a słowami „dwoch dumok", c) od słów „Stezo ce tu" do słowa „sudu", d) od słów „Ta kołyb" do słów „u Lwowi" e) po słowie „rissennja" do końca artykułu — zawiera znamiona ad 1, 2, 3 zbrodni z § 65 a) u. k., zaś ad 4 występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 20 września 1921 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 23 września 1921. 10069

Amortyzacje.

T. 297/21/3. Na wniosek Józefa Nikodemowicza podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu 45 dni od dnia ogłoszenia tego przedłożył temu sądowi, także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Książeczka wkładkowa kasy oszczędności m. Przemyśla Nr. 75 213 na kwotę 1369 Mk 90 fr. opiewająca.

Sąd okręgowy Oddz. V.

Przemyśl, dnia 10 września 1921. 10076

Nc. XVI. 170/21/3. Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego. Na wniosek Wilhelma Bunrberga, kupca w Drohobyczu wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych dowodów zastawowych byłego Banku austr. węg. filji Drohobyczu, a to: 1, z daty Drohobycz, 13 kwietnia 1912 Nr. 871 na kwotę dłużną 300 kor. 2. z daty Drohobycz, 30 lipca 1912 Nr. 904 na kwotę dłużną 1'00 kor. 3. z daty Drohobycz, 29 listopada 1912 Nr. 945 na kwotę dłużną 300 kor. Posiadacza powyższych dowodów zastawowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami i w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Sąd okręgowy, Oddział XVI.

Drohobycz, 22 sierpnia 1921. 10086 1—3

T. VI. 186/21 2. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Włodzimierza Grigorowicza z Kłodne (Bukowina) podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionego niżej papieru wartościowego, który wnioskodawcy miał zaginąć, wzywa się posiadacza tego papieru, aby go w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby Sąd na ponowny wniosek po upływie tego terminu, ten papier wartościowy za umorzony. Oznaczenie papieru wartościowego: Kwit depozytowy Spółki Kredytowej członków Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie L. 4396 na polisę tego Towarzystwa L. 114895 i 126205.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI.

Kraków, dnia 30 lipca 1921. 10111

T. VI. 86/21/2. Zarządzenie umorzenia papierów wartościowych. Na wniosek Kazimierza Filipkiewicza w Krakowie podejmuje się postępowanie celem umorzenia wymienionych niżej papierów wartościowych, które wnioskodawcy miały zaginąć. Wzywa się posiadacza tych papierów, aby je w ciągu jednego roku od dnia ogłoszenia zarządzenia przedłożył temu sądowi; także inni interesowani mają zgłosić swoje zarzuty przeciw wnioskowi. W razie przeciwnym uznałby sąd na ponowny wniosek po upływie tego terminu te papiery wartościowe za umorzone. Oznaczenie papierów wartościowych: Dwie karty zastawnicze akc. Banku hipotecznego filji w Krakowie L. 59717 i 59739 na pierścionek z brylantami i srebro stołowe,

Sąd okręgowy cywilny Oddział VI.

Kraków, dnia 18 maja 1921. 10104

T. II. 12/21. Zarządzenie umorzenia weksla. Na wniosek dr. Leopolda Brozdowskiego w Krakowie ul. Czarnowiejska L. 51 podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej oznaczonego weksla, który miał zaginąć i wzywa się posiadacza tego weksla, aby go do dni 45 licząc od dnia ogłoszenia edyktu przełożył temu sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uznałby Sąd weksel za umorzony. Weksel jest następującej treści: na 20.000 Marek pol. Katarzyna Mroczkowa, dr. Leopold Brozdowski bez daty i bez adresu.

Sąd okręgowy, jako handlowy O. II.

Kraków, dnia 10 sierpnia 1921. 10114

Firmy.

Firm. 112/21 St. 111/7. Zmiany dotyczące już wpisanego stowarzyszenia. W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 5 lipca 1921 przy stowarzyszeniu: Spółka oszczędności i pożyczek stowarzyszenie zarejestr. z nieograniczoną poręką w Zarządowicach, następujące zmiany: ustąpili ze zarządu dwaj członkowie Stanisław Drozdowski zastępca przełożonego zarządu i Ignacy Kosiński członek zarządu. Wybrani zostali w miejsce Stanisława Drozdowskiego wybrany Franciszek Kacer i Jan Trela w miejsce zmarłego Ignacego Kosińskiego.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II.

Wadowice, dnia 8 lipca 1921. 9588

Firm. 142/21 Sp. I. 147. Zmiany dotyczące firmy już wpisanej. Dnia 20 lipca 1921 r. przy firmie: „Wiener Bank - Verein (Bank Związkowy)". Siedziba: Wiedeń filia Bielsko - Biała. Wpisano w rejestrze następujące zmiany: Udzielono prokury Joachimowi Chajesowi urzędnikowi tegoż Banku Związkowego. Tenże podpisywać będzie firmę (kolektywnie z jednym dyrektorem, albo zastępcą dyrektora, lub też z jednym w myśl § 19 stat. 2 względnie w myśl § 19 lit. d) statutu spółki upoważnionym prokurystą.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II.

Wadowice, dnia 20 lipca 1921 r. 9577

Firm. 116/21 Sp. I. 145 Zmiany dotyczące firmy wpisanej. Dnia 24 czerwca 1921 przy firmie. Brzmienie: „Augenblik i Ska" w Oświęcimiu wpisano w rejestrze następujące zmiany: że dotychczasowy spólnik Artur Garfunkel ze spółki tej wystąpił i że odtąd spólnikami są Julja Augenblickowa i Samuel Zeitinger.

Sąd okręgowy jako handl., Oddział II

Wadowice, dnia 24 czerwca 1921. 9587

Firm. 136 21 St II. 110. Zmiany dotyczące stowarzyszenia już wpisanego. Dnia 14 lipca 1921 r. stowarzyszenia: Spółka oszczędności i pożyczek, siedziba Witanowice wpisano w rejestrze następujące zmiany: Zmarli członkowie zarządu Jan Nycz i Józef Warmuz, w ich miejsce wybrano członkami zarządu Józefa Mertę rolnika w Wilamowicach Nd. 118 i Józefa Pyrdę młodszego, rolnika w Hocznarowicach.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II.

Wadowice, dnia 14 lipca 1921. 9589

Firm. 628 21 Rg. A. 117. Wpis firmy pojedynczej. Wpisane do rejestru handlowego Oddział Rg. A w dniu 9 lipca 1921. Brzmienie firmy: Feigla Amster. Siedziba firmy: Laskowa Przedmiot przedsiębiorstwa: handel towarów mieszanych i wina Posiadacz firmy: Feigla Amster.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddz. IV.

Nowy Sącz, dnia 9 lipca 1921. 9732

Firm. 9/20 Stow. IV. 131 Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego. Wpisano do rejestru stowarzyszeń za obkowych i gospodarczych Siedziba stowarzyszenia: Tarnopol. Brzmienie firmy: „Towarzystwo spożywcze funkcjonarjuszy Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu i kontroli skarbowej (straży skarbowej) stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką" Data statutu: Tarnopol, 4 stycznia 192 . Przedmiot przedsiębiorstwa: Przedmiotem przedsiębiorstwa jest zakupno i dostarczanie po możliwie niskich cenach towarów spożywczych i innych artykułów domowego i gospodarskiego zapotrzebowania swoim członkom i ich rodzinom Czas trwania nieograniczony Dyrekcja: 2. Hipolit Janowicz komisarz skarbu 2. Mikołaj Kłaput, respicjent skarbu 3. Władysław Preyzner, oficjał skarbu, — jako dyrektorowie Podpis firmy: Pod napisem lub pieczęcią firmy kładzie swój podpis dwóch członków dyrekcji. Ogłoszenia: Publiczne ogłoszenia nastąpią przez wywieszenie tego ogłoszenia w lokalu stowarzyszenia Udziały członków: Udział członka wynosi 100 kor. Odpowiedzialność: Za zobowiązania stowarzyszenia odpowiadają członkowie nie tylko swoim udziałem, lecz dalszą kwotą równającą się wysokości deklarowanego udziału. Data wpisu: 8 czerwca 1920.

Sąd okręgowy, jako handlowy.

Tarnopol, dnia 15 maja 1920. 1 0 9

Firm. 1002 21. Oddz. E. V. 18. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy Kraków. Brzmienie firmy: Wytwórnia produktów chemicznych „Neon" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób wszelkiego rodzaju przetworów chemicznych handel niemi w kraju i zagranicą, sprzedaż eksport tychże wytworów i przetworów chemicznych do wszystkich krajów poza granicami Państwa Polskiego. Forma spółki: spółka z ograniczoną odpowiedzialnością po myśli ustawy z 6 marca 1906, L. 58 Dz. u. p. oparta na kontrakcie notarjalnym z daty Kraków, 15 lipca 1921 L. r. 7847. Kapitał zakładowy 600 000 Mk wpłacony gotówką w całości. Zawiadowcy spółki dr. Edward Drozdowski prof. Akademji górniczej w Krakowie. Edward Ziarko urzędnik prywatny w Krakowie ul Dolne młyny l. 5. Do zastępstwa spółki uprawnieni są obaj zawiadowcy kolektywnie. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszczą swoje podpisy obaj zawiadowcy łącznie. Dzień wpisu 29 sierpnia 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy Oddz. II.

Kraków, dnia 10 sierpnia 1921, 9848

Firm. 1091/21 C. V. 16. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Towarzystwo przemysłowo leśne „Dolidy", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Zakupno i eksploatacja majętności Dolidy. Forma spółki: Spółka z ogran. odpow. wedle ustawy z 6 marca 1906 l. 58 Dz. u. p na podstawie kontraktu z daty Kraków 26 sierpnia 1921 L r. 3158 Kapitał zakładowy: Mko 5 000 000, słownie pięć miljonów marek polskich wpłaconych w całości w gotówce. Zarząd spółki: Zarząd Spółki składa się z 6 zawiadowców, którymi są: 1. Dr. Henryk Aschkenazy, dyrektor Banku Dyskontowego warszawskiego w Warszawie. 2. Dr Jerzy Mikłaszewski, dyrektor Polsko-Amerykańskiego Banku ludowego w Krakowie 3. Dr. Stanisław Zipoth, adwokat w Krakowie 5 Dr. Józef Fussmann, przemysłowiec w Krakowie. 5. Wiktor Gold, przemysłowiec w Krakowie. 6. Dawid Goldberger, przemysłowiec w Krakowie Zastępstwo firmy: Zastępstwo wykonują kolektywnie dwaj zawiadowcy, a to jeden z pośród zawiadowców dr. Henryka Aschkenazego, dr. Jerzego Mikłaszewskiego i dr. Stanisława Zo otha zaś drugi z pośrod zawiadowców dr. Józefa Fussmanna, Wiktora Golda i Dawida Goldbergera. Podpis firmy: Pod brzmieniem firmy umieszcza dwa zawiadowcy kolektywnie swoje nazwiska, a to jeden z pośród zawiadowców dr. Henryka Aschkenazego dr. Jerzego Mikłaszewskiego, dr Stanisława Zonotha a drugi z pośród zawiadowców dr. Józefa Fussmanna Wiktora Golda i Dawida Goldbergera. Dzień wpisu dnia 28 sierpnia 1921.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II

Kraków, 27 sierpnia 1921. 9849

Edykta

w sprawie uznania za zmarłego

T. 373/20/12. Wdrożenie postępowania celem uznania małżeństwa za rozwiązane. Oleksa Schryn syn Mikołaja ur 19 marca 1879 w Werchracie, rolnik ostatnio tamże zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austr. przy 45 pp. i wedle przeprowadzonych dochodzeń zaginął dnia 17 lipca 1917 na froncie rumuńskim. Odtąd niema o nim żadnej wiadomości. Można zatem przyjąć iż zaidą warunki ustawowego domniemania śmierci po myśli § 24, 1, 2. c. wzgl ust. z 31 marca 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Ahafii Sachryn wdraża się postępowanie celem uznania związku małżeńskiego zawartego między wymienionym a wnioskodawczynią za rozwiązane Wiadomości o zaginionym należy udzielić sądowi albo adw. dr. Janowi Wołoszynowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem oraz obrońcą węzła małżeńskiego Zaginionego wzywa się, aby się jawił przed podpisanym Sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 31 marca 1922 Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy Oddział VII.

Lwów, dnia 14 września 1921. 10094

T. V 103/21/3 Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Michał Ciapa, urodzony 1884 r w Wólce sokołowskiej, syn Józefa i Katarzyny, powołany w sierpniu 1914 do służby wojskowej, przydzielony do austr. 40 pułku piechoty brał udział w walkach na froncie rosyjskim pod Lublinem w lecie względnie w jesieni 1914 i tamże zaginął, odtąd nie ma o nim żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy że zachodzi ustawowe domniemanie z § 1 ust 1 ustawy z dnia 31 marca 1918 Nr. 128 dz. p. p wdraża się na prośbe Katarzyny Ciapa postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego. a jego małżeństwa za rozwiązane Wydaje się ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub adw. dr Schlagerowi w Rzeszowie, którego ustanawia się obrońcą związku małżeńskiego wiadomości o wyż wymienionym. Michała Ciapę wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 27 stycznia 1922 roku rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.

Rzeszów, dnia 28 czerwca 1921. 10081

T. 154/21 3. Edykt Jakób Łytwyn syn Ignacego ur. 1 listopada 1882 w Zakomarzu pow. Złoczów, powołany w r. 1914 do 35 p. obr. kraj. brał udział w jesieni 1914 w wojnie świtowej na froncie rosyjskim w okolicy złoczowskiej. Od tej pory brak jakielkolwiek wiadomości o nim. Gdy zatem prawdopodobnie, że nieobecny zmarł wdraża się na prośbę Anastazji Łytwyn postępowanie na uznanie Jakóba Łytwyna za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi adw dr. Drohomireckiemu, którego ustanawia się zarazem obrońcą węzła małżeńskiego wiadomości o zaginionym Gdyby Jakób Łytwyn jeszcze żył ma uwiadomić o tem. Na ponowną prośbę po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" sąd ostatecznie rozstrzygnie powyższą prośbę.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 28 sierpnia 1921. 10055

T. 172/21/3. Edykt. Łukasz Meduch, ur. 1 listopada 1892 i zamieszkały w Olesku, jako żołnierz ukraiński odszedł z wojskami ukraińskiemi 1919 r. na Ukrainę skąd nie wrócił nie dając o sobie wiadomości dalszej. Świadek Stefan Hrycyna zeznał, że wedle opowiadania żołnierzy ukraińskich Łukasz Meduch chory na tyfus zmarł tamże przed lutym 1920. Od tej pory brak o nim jakiejkolwiek wieści Gdy zatem prawdopodobnie, że nieobecny zmarł wdraża się na prośbę Marji Meduch postępowanie na ustalenie Łukasza Meducha za zmarłego a małżeństwa z nim zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Moszyńskiemu adwokatowi w Złoczowie wiadomości o zaginionym Gdyby Łukasz Meduch żył ma on uwiadomić o tem. Na ponowną prośbę po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" Sąd ostatecznie rozstrzygnie powyższą prośbę.

Sąd powiatowy. Oddział IV.

Złoczów, 11 czerwca 1921. 10085

Komunikat

Magistrat podaje do wiadomości, że mieszkańcy mogą nabywać naftę w odnośnych sklepach rejonowych po 4 litry na gospodarstwo pozbawione światła elektrycznego za odcięciem 7 kuponu karty naftowej mieszkaniowej i po 4 litry na 7 odcinek karty naftowej na oświetlenie klatki schodowej.

Cena za litr nafty wynosi 60 — Mk.

Przytem zwraca się uwagę mieszkańców, że w niżej wymienionych sklepach rejonowych znajduje się jeszcze nafta pochodząca ze starego zapasu w cenie po 32 Mk. za litr:

Fisch, Serbska 1, Olmütz, Antoniego 1, Pilpel, Bożnów 23 Teitelbaum pl Bernardyński 11 Kreur, Franciszka 21, Nest 1, Szymona 2 Sokal, Łyczakowska 24, Sunk Blacharska 22, Fein Piekarska 18 Kalisman, Kochanowskiego 14 Kalisman, Łyczakowska 56 Jaras, Łyczakowska 89, Kalisman Łyczakowska 117, Kaliciński, Pijarów 41 Lifschütz, Rogatka Łyczakowska.

PP. Kierownicy Zakładów i instytucji mogą się zgłaszać po przekazy naftowe w dniach 30 września i 1 października b r. w IX Departamencie Magistratu — Ratusz II p. Nr. drzwi 96.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że rękodzielnicy będą mogli uzyskać karty naftowe za okazaniem karty przemysłowej i poświadczenia właściciela realności, że warsztat jest oświetlony naftą w IX Departamencie Magistratu (Ratusz II p. Nr. drzwi 96) począwszy od dnia 3 października b. r.

... 28 września 1921.

... Lwowa.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ... zarządem Józefa Ziembińskiego.

Należytość pocztową uiszczono gotówką!